

Впечатления от една рецензия

От проф. Енчо Дулевски

По стечение на обстоятелствата се наложи да прочета една рецензия. Тя е по процедура за хабилитиране в катедра с теоретична насоченост на УАСГ. Изготвена е от ръководителя на катедрата (проф. Лилкова-Маркова), а кандидатът (гл. ас. Албена Дойчева) е член на катедрата. Общото впечатление е, че рецензентът в съответствие с позицията си се е стремил да покаже високо ниво на компетентност дори в предметни области стоящи встрани от неговата (земна механика, строителни материали, стоманобетон), където опитът му е неубедителен. В същото време личи стремеж да се принизи компетентността на рецензирания. С очевидно задоволство се игнорират публикации като попадащи извън предметната област на конкурса, а в останалите се търсят печатни грешки или неточен превод на английски. Този подход, макар и дребнав, би бил приемлив ако самият рецензент не допускаше печатни грешки.

Пасажи, които са се оказали неразбираеми за рецензента поради незнание или спестено усилие да се разберат са квалифицирани като въобще неразбираеми или грешни. На много места се критикуват неясни тези, въпреки че с известна доброжелателност и с проява на интелектуално усилие може да се установи обосноваването им. Всъщност интелектуални усилия на рецензента не липсват, но те презумпирано са насочени към създаване на негативен ефект понякога с некомпетентност пропорционална на амбицията да се покаже обратното. Тези усилия за страничен свидетел изглеждат абсурдни и принизяват значението на основателните критични бележки.

Странно, но няма нито едно одобрително изречение за кандидата с докторска степен. Човек си задава въпроса каква ли е атмосферата в катедрата с такъв ръководител и дали е възможно той да се самоанализира или да понася критики. Склонен съм да мисля песимистично при положение, че в случая ръководителят има нагласата на екзекутор.

Септември, 2016г.

Проф. д-р Енчо Дулевски